

сасъ Вициліискитѣ и дрѣгитѣ Грецы, а найпослѣ и сасъ Римлянытѣ. Слѣдствіе на това бѣли три кровопролитниѣишн войны, дѣтотѣи сѣ и звѣстны въ Исторіата подъ йма Пѣническіе войны, и сѣ свършили сасъ разореніето на Карфагена и сасъ паденіето на сичката Карфагенска Республика. *)

Карфагенанытѣ за да оучредѣтъ образъ на своето правленіе послѣдовали примѣратъ на Финикійнытѣ, зацѣ бола та на тѣхнытѣ Царѣ (Сѣффеты) бѣла ѡграничена ѡтъ Винататъ и ѡтъ народатъ. Заради таа причина Карфагенската Монархіа назобаваса Республика. Главното занатіе на Карфагенанытѣ бѣло торгѡвлата, и затѡ наѣкитѣ оу тѣхъ не стѡрили голѣмы оуспѣхъ. Военната тѣхна сила бѣла морска и сѣхпѣтна. Морската сила бѣла найглавныатъ предметъ на тѣхното вниманіе, а сѣхпѣтната состоѣла помногѡ ѡтъ иностранны народы. Карфагенското вѣроисповѣданіе состоѣло въ идолослѣженіе. Главно божество оу нихъ бѣла Молохъ, дѣтонѣмѣ

*) Исторіата на Пѣническитѣ войны виждѣ подолъ въ Римската Исторіа.